

ad § 34.

8) 3 første Stykke, Linie 2, Linie 7 og 8 fra neden forandres „det Offentlige“ til „Kirkefonden“.

ad § 42.

9) At Paragraphen udgaar.

Først fattes det af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet stillede Forslag under Nr. 1, tilligemed det sig dertil knyttende Endringsforslag af Samme under Nr. 4 og 5 til §§ 26 og 27 stillede Forslag, ligesom det af Udvalget til § 7 stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Jeg har allerede ved en tidligere Forhandling af denne Lov bemærket, at det var ikke uden Betenkelighed, at Ministeriet havde foreslaaet de Bestemmelser i Lovudkastet, der angik de Forordninger, der maatte gjøres til Kirkeierne, at disse Betenkeligheder ikke hidrørte derfra, at man troede, at der var stillet for flere Forordninger, men tværtimod derfra, at man troede, at man ved Lovudkastets Forordninger vilde gaae Kirkerne for nær. Det høitærede Landsting er imidlertid i den Henseende gaaet ud fra en anden Anskuelse, idet man her i en betydelig Grad har forandret de Bestemmelser, der vare foreslaaede i Lovudkastet, og har nedsat Forordningerne, i Særdeleshed ved i ikke saa Henseender at lade Valget mellem de forskjellige Materialier, der i Lovudkastet var foreslaaet at skulle afhænge af Synets Bestemmelse, være afhængigt af selve Kirkeierne. Jeg maa derfor for mit Bedkommende langt foretrække for de nu i Lovudkastet optagne Bestemmelser den bestaaende Tingenes Tilstand, hvor man ikke har saadanne udtrykkelige fastslaaede Bestemmelser, men hvor det er i en vis Grad afhængigt af, hvad Domstolene i ethvert enkelt Tilfælde ville komme til, og jeg har derfor i mit under Nr. 1 stillede Forslag foreslaaet, at alle de Bestemmelser, der gaae ud paa at fastsætte de Forordninger, der kunne gjøres til Kirkeierne, skulle udgaar. Jeg haaber, at det derved tillige lægges for Dagen, at det er fuldkommen oprigtigt meent, naar jeg er af den Mening, at vi ved disse

Bestemmelser sætte vore Forordninger ned under det, som vi under de bestaaende Forhold ansee os berettigede til at fordræ. Selv naar dette mit Endringsforslag under Nr. 1 maatte blive taget til Følge, troer jeg dog, at Loven desuagtet vil beholde et Indhold, som gjør, at jeg maa holde paa den, idet efter den bestaaende Ordning enhver nok saa ubetydelig Udsættelse paa Kirkesyn kommer ind til Ministeriet, og det forekommer mig ikke passende, at Ministeriet skal drages ind paa disse Sagers første Behandling, og at man ikke skulde kunne faae foretaget mindre Forandringer ved en Kirke, uden at det skal gaae igjennem Ministeriet. Jeg foreslaar saaledes under Nr. 1, at disse Paragrapher udgaar, og at saadanne Forandringer skee i de følgende Paragrapher, som derved maatte nødvendiggjøres, forsaavidt de knytte sig til det under Nr. 1 stillede Forslag. Hvad det af Udvalget under Nr. 7 stillede Endringsforslag angaar, skjønner jeg ikke, at jeg i og for sig kan have Noget berømt at erindre.

Ordføreren (S. Nielsen): Det er meget vigtigt et meget omfangsrigt Forslag, som den høitærede Minister har stillet, idet han foreslaar, at 17 §§ skulle udgaar, hvortil endnu komme de følgende 2 §§, altsaa tilsammen 19 §§, som han selv har foreslaaet i det oprindelige Udcast. De 6 af dem ere blevne aldeles uforandrede, og ved de 2 er der kun gjort høist ubetydelige Endringer, nemlig ved den 6te og den 19de §, hvilke Endringer den høitærede Minister ikke har erklæret sig imod. Det synes nu noget forunderligt, at den høitærede Minister vil lade et saa stort Parti af Loven udgaar, da han ikke har kunnet vente, at Loven vilde gaae igjennem, uden at der blev gjort Endringer derved. Det maa vist ansees for nødvendigt, hvis disse §§ nu ved Tingets Beslutning skulde gaae ud, og der altsaa slet ikke i Loven bliver fastsat Noget om alle de nærmere Bestemmelser, her der Tale om, at den høitærede Minister udsteder en Instrux til Synet om, hvorledes det i saa Henseende skal forholde sig. Dersom den høitærede Minister havde afgivet den Erklæring, at han i den Instrux vilde tage behørigt Hensyn til de Af-